

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **K. K.**
zastoupen Mgr. Radimem Ševčíkem, advokátem
sídlem 738 01 Frýdek – Místek, Zámecké náměstí 24

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,**
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2020 č. j. MSK 43609/2020, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, č. j. MMFM 37445/2020 ze dne 3. 3. 2020 o přestupku dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen zákon o některých přestupcích) a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
2. Žalobce žalovanému vytkl, že nesprávně vyhodnotil jeho výpověď, jakož i výpověď svědků R. K. a R. K. K těmto svědkům poznamenal, že měl-li správní orgán za to, že svědci mohli vypovídat k jinému skutku, měl si je znovu předvolat a vše uvést na pravou míru, respektive tento vnitřní rozpor mohl odstranit již při prvotním výslechu. Správní orgán ovšem takto neučinil a jejich výpovědi „vyřadil ze svého hodnocení, neboť mu „nezapadaly do krámu“. Správnímu orgánu vytkl i nesprávné hodnocení dalších důkazů. Výhrady měl k výpovědi svědka pprap. J.P., který jej měl poznat toliko dle oblečení a videozáznamu, přestože je videozáznam neostrý, černobílý a muž na videozáznamu má čepici. Policista přitom vypověděl, že obviněný měl šedou kšiltovku, nikoli tedy čepici, červenou zimní bundu a béžové kalhoty, což ovšem z videozáznamu, který je černobílý, nelze seznat. Uvedl, že jediný na jisto rozpoznatelný kus oblečení je tedy kšiltová čepice vs. čepice, z čehož je jednoznačné, že není mužem na videozáznamu, neboť neměl čepici nýbrž kšiltovku. Není mu tedy vůbec jasné, jak mohl policista dle oblečení ztotožnit jeho osobu s osobou na videozáznamu. Žalobce vyslovil názor, že učinil-li správní orgán závěr, že svědecké výpovědi policisty a pana Š. společně s videozáznamem a fotodokumentací na sebe navazovaly a vzájemně se doplňovaly, byly ve shodě, jedná se o zcestnou konstrukci. Rozhodnutí je zjevně nepřezkoumatelné a nezákonné. Žalovanému rovněž vytkl, že správní orgán I. stupně jej nevyrozuměl o úkonech ve věci, tedy o tom, že v daných termínech hodlá vyslýchat svědky a on může být tomuto výslechu přítomen. Tím byl rovněž zkrácen na svých právech.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, odkázal na závěry v napadeném rozhodnutí, které ve vyjádření k žalobě zopakoval.
4. Krajský soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl bez jednání, neboť účastníci řízení ve lhůtě do dvou týdnů od doručení výzvy dle § 51 odst. 1 s. ř. s. svůj nesouhlas s projednáním věci bez jednání nevyjádřili.
5. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 3. 3. 2020, č. j. MMFM 37445/2020 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3. zákona o některých přestupcích, kterého se dopustil dne 9. 10. 2019 v pozdních večerních hodinách v době přibližně mezi 19.30 hodin až 20.20 hodin ve Frýdku-Místku na ulici J. E. Purkyně na parkovišti v blízkosti domu č. p. 2988 tím, že u zde zaparkovaného firemního vozidla značky Volkswagen Transporter, RZ: X M. Š. záměrně vypustil pneumatiku u zadního kola na straně spolujezdce a tím úmyslně narušil občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustil schválnosti. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena podle § 35 písm. b), § 46 zákona o

odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a dle § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích pokuta ve výši 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1.000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Správní řízení bylo zahájeno 20. 1. 2020 doručením oznámení o zahájení přestupkového řízení, vznesení obvinění a předvolání k ústnímu jednání žalobci. Řízení správní orgán zahájil na základě oznámení přestupku Policií České republiky, obvodním oddělením policie Frýdek-Místek. Správní orgán jednání nařídil na 13. 2. 2020, k němuž předvolal žalobce a svědky M. Š., pprap. J. P., R. K. a svědkyni R. K. Všem bylo předvolání k ústnímu jednání doručeno řádně a včas. Z protokolu o ústním jednání ze dne 13. 2. 2020 se podává, že žalobce se k ústnímu jednání dostavil, stejně tak i svědci. Žalobce byl řádně poučen o svých právech a povinnostech, o čemž je ve spise doloženo obsáhlé poučení na č. l. 31, kteroužto listinu žalobce podepsal. U ústního jednání soud vyslechl uvedené svědky, dále provedl důkaz videozáznamem, fotografiemi, které na místě pořídila hlídka policie, snímky z www.mapy.cz zachycující pohled na dům na ulici J. E. Purkyně 2988 a přilehlé parkoviště, dále snímky osob z videozáznamu, které pořídil správní orgán pomocí print – screen, v protokolu je rovněž uvedeno, že žalobci byla dána možnost se se všemi podklady pro vydání rozhodnutí, s nimiž byl seznámen, vyjádřit. Žalobce neměl žádné další návrhy na doplnění dokazování. Co se týká výpovědí svědků, pak zjištění z nich jsou uvedena v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které tvoří s rozhodnutím žalovaného nedílný celek. Tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu a soud v podrobnostech proto na tato zjištění, jak jsou uvedena v označeném rozhodnutí, odkazuje. Žalobce k výpovědi svědka M. Š. uvedl, že s ní nesouhlasí, trvá na tom, že se daného skutku nedopustil a že svědek nevěděl, kdo pneumatiku vypustil, nejdříve říkal, že to měl být jeho bratr a pak on – obviněný. Žalobce nesouhlasil ani s výpovědí svědka policisty pprap. P. K této výpovědi namítal, že policista ztotožňoval i jeho bratra a říkal, že jej poznal podle oblečení, ovšem na kamerovém záznamu je zachycen muž celý v černém a ten muž na záznamu nemá na hlavě kšiltovku. Žalobce setrval na svém tvrzení, že panu Š. pneumatiku nevypustil, argumentoval dále tím, že záznam je neostrý, nekvalitní a nelze z něho seznat, kdo je muž na videozáznamu. Ví o tom, že svědek Š. si zjišťoval jeho totožnost, vyptával se i sousedů. Poznamenal rovněž, že v místě jeho bydliště, které je vedle ulice J. E. Purkyně byl v roce 2019 problém s tím, že tam někdo poškozoval zaparkovaná auta. Vyslovil názor, že je to ze strany svědka Š. odplata za to, že situaci řešil na magistrátu na odboru dopravy, aby na sídlišti neparkovala jiná než osobní vozidla. Parkovala tam totiž nadměrná vozidla. Opakovaně věc řešil oznámením na městské policii.

6. Z protokolu o ústním jednání rovněž plyne, že jak svědkyně R. K., tak svědek R. K. byli poučeni o jejich právech a povinnostech, na což reagovali, že poučení porozuměli a vysvětlení nežádají, uvedli, že k předmětu řízení podají svědeckou výpověď a výslovně pak uvedli „a k projednávané věci ke skutku ze dne 9. 10. 2019 uvádím“, poté následovala jejich výpověď. Zjištění z těchto výpovědí jsou rovněž uvedena v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ta korespondují s obsahem správního spisu a v podrobnostech soud proto odkazuje na uvedené rozhodnutí. V závěru ústního jednání žalobce prohlásil, že nemá žádné další návrhy na doplnění dokazování a protokol o jednání podepsal. Správní orgán po tomto ústním jednání správní spis o žádné další podklady již nedoplňoval a 3. 3. 2020 vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání předmětného přestupku. Proti

rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

7. Při hodnocení provedených důkazů, zejména výpovědí slyšených svědků a předmětného videozáznamu a fotografií soud neshledal procesní pochybení správních orgánů, které by bylo způsobilé přivodit nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Ust. § 50 odst. 3 správního řádu správnímu orgánu ukládá povinnost bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu v řízení z moci úřední správní orgán ukládá nějakou povinnost. Správní orgán podklady pro rozhodnutí, zejména důkazy hodnotí podle své úvahy, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Dle názoru soudu správní orgán I. stupně řádně odůvodnil na základě zjištění z provedených důkazů závěr o tom, že se žalobce dopustil předmětného přestupku. Správní orgán I. stupně uvedl, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil. Soud souhlasí jednak se závěrem správního orgánu, že nelze pochybovat o autentičnosti důkazu v podobě videozáznamu s tím, že ten byl hlídce policie předložen bezprostředně po oznámení v rámci prošetřování přestupku na místě samém, a soud rovněž sdílí názor správních orgánů, že uvedený videozáznam je v souladu s výpověďmi svědků M. Š. a policisty pprap. J. P., který na místo přijel ihned po oznámení svědka Š. Výpověď svědka J. P. o tom, jak mu na místě samém svědek Š. celou situaci popsal, koresponduje s tím, jak na videozáznamu zachycené přestupkové jednání popsal svědek M. Š. Ten kromě jiného vypověděl, že sledoval videozáznam online, viděl přícházet po chodníku muže a ženu, následně muž přistoupil k jeho vozidlu. Svědek ihned vyšel na balkón a poznal, že jde 100% o žalobce, kterého znal. Jakmile si žalobce dřepł k vozidlu, svědek na něho z balkónu křikł, což je zřejmé i z videozáznamu, na což žalobce reagoval zvednutím hlavy směrem k nahrávacímu zařízení, následně se otočil a odešel ve stejném směru, kterým odběhla žena, která ihned z místa odcházela poté, co svědek Š. okřikł pachatele přestupku. Soud souhlasí se s právními orgány, že přestože je videozáznam černobílý, je z něho zřejmé, že pachatel přestupku má na sobě světlejší kalhoty a tmavší bundu, a na hlavě má pokrývku hlavy, přičemž nelze seznat, zda se jedná o čepici či kšiltovku. Jestliže svědek policista pprap. J. P. po shlédnutí videozáznamu na místě samém, konfrontoval osobu na videozáznamu s osobou muže, který se nacházel při projednání přestupku na místě samém a popsal jej tak, že ten muž měl červenou bundu, béžové kalhoty a šedou kšiltovku, nelze učinit jiný závěr než ten, k němuž dospěly správní orgány, totiž že výpovědi svědků M. Š. a podpraporčíka J. P. jsou ve vzájemném souladu s předmětným videozáznamem a s nimi koresponduje.
8. Nedůvodná je i žalobní námitka žalobce ohledně hodnocení výpovědi svědkyně R. K. a svědka R. K. Především je nutno zdůraznit, že oba svědci byli řádně poučeni o svých právech a povinnostech svědka a výslovně také o tom, že budou vyslechnuti k projednáváné věci – ke skutku ze dne 9. 10. 2019. Není pravdou, že by správní orgány výpovědi těchto svědků nehodnotily. Zjištění z výpovědi těchto svědků jsou v rozhodnutí správního orgánu I. stupně na straně 3 a 4 a hodnocení těchto výpovědí je pak na straně 6 uvedeného rozhodnutí. Svědkyně R. K. sice podporovala skutkovou verzi žalobce tak, jak ji žalobce sdělil správnímu orgánu dne 10. 1. 2020 a je obsažena v záznamu o podání vysvětlení, ovšem tato skutková verze včetně toho, jak o věci vypověděl bratr žalobce svědek R. K., je nevěrohodná, neboť nekoresponduje s předmětným videozáznamem a výpověďmi svědků Š. a P. Jestliže oba svědci popřeli předmětné přestupkové jednání

žalobce, přičemž svědkyně K. uvedla, že s žalobcem byla doma a pak s ním šla ven, když přijel švagr a seděli ve vozidle, dokud se neobjevil svědek Š. nelze této výpovědi, stejně tak ani výpovědi svědka R. K., který věc popisoval shodně, uvěřit, neboť jak již bylo výše uvedeno, je zcela v rozporu s videozáznamem a výpověďmi svědků Š. a P. Pominout nelze ani blízký příbuzenský vztah svědkyně K. a svědka K. s žalobcem a jejich motivaci k tomu, aby žalobce nebyl shledán odpovědným za předmětný přestupek. Soud uzavírá, že skutkový stav byl v dané věci zjištěn v nezbytném rozsahu a o průběhu posuzovaného skutku nevystaly žádné rozumné pochybnosti. Se závěry správních orgánů se soud zcela ztotožňuje a v podrobnostech proto odkazuje na odůvodnění jejich rozhodnutí. Soud má za to, že závěrům správních orgánů o naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku žalobcem nelze nic vytknout. Shodně s žalovaným má soud za to, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

9. S ohledem na shora uvedené soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.
10. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31. 5. 2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně